

29.

- Mi-e soare fața ? Lună-i ! Și-ncă-n nor !

- Ce nor fericite : stă pe obrăjor !

Binevoiți, tu, lună, și voi astre,

Să v-oglindiți în lacrimile noastre !

- Ce jalbă ! Nu ceri alt mai bun de plată,

Ca raza lunii-n balta înecată ?

- Ne acordați atunci un dans ? Simbrie

Pe drept pretindem. Nu-i cerșetorie !

- Să cânte lăutarii ! (*Muzica începe.*)

Trist răsună ! Nu, nu dansez ! Mă schimb, ca orice lună !

- Cum nu dansezi ? Spui una, cugeți două !

- Din lună plină cum eram, sunt nouă.

- Tot lună ești, și eu sunt tot lunatic !

Ce muzică ! De ritmu-i s-ascultăm !

- Grija urechii.

- Tălpii s-o lăsăm.

- Străini fiind, aduși de vânt, vă dăm

De milă mâna. Însă nu dansăm.

- De ce atunci dați mâna ?

- De adio ! Te pleci și pleci. Măsura vom sfârși-o.

- Mai mult nu facem pe-așa ieftin preț

- Urcați-l singure : Cât costă plăcuta voastră societate ?

- Suntem plătite, de plecați.

- Ei, asta, chiar că nu se poate.

- Deci, stăm necumpărate. Atunci rămâi cu bine.

De două ori spun măștii, și-o dată pentru tine.

- De nu vrei să dansezi, măcar să stai cu mine.

- Dar între patru ochi !

- Cu-atât mai bine !